

[Indenrigsministeren.]

tionens resolution WHA 24.48 af 20. maj 1971: „Health Consequences of Smoking“.

Det er oplyst for mig, at folketingsudvalget står over for at afslutte sit arbejde. Den beretning, som vil fremkomme som resultat af udvalgets overvejelser, vil — tillige med Verdenssundhedsorganisationens resolution — danne grundlag for en samlet vurdering af, i hvilket omfang og hvorledes der på offentligt initiativ bør søges iværksat yderligere restriktive og/eller oplysende foranstaltninger på området. Det er klart, at vi i denne forbindelse også vil holde os for øje, hvorledes man griber problemerne an i vore nordiske broderlande.

Jeg har bemærket mig, at en væsentlig del af de henstillinger og rekommandationer, hvortil der henvises i Verdenssundhedsorganisationens resolution, først og fremmest retter sig til den medicinske personalesektor, og jeg kan for så vidt erklære mig enig i det tilgrundliggende synspunkt om, at denne personalegruppe vil kunne spille en afgørende rolle for at fremme den skridtvise ændring af vaner og normer, som i begrundelsen for det stillede spørgsmål fremhæves som ønskelig.

Af *Kjeld Olesen* til forsvarsministeren (30. august 1971):

„Vil ministeren iværksætte øjeblikkelige foranstaltninger til afhjælpning af de uanstændige forhold, der bydes de værnepligtige på Langelandsgades kaserne i Århus?“

Begrundelse.

De almindelige indkvarteringsforhold og de sanitære installationer er rystende. Der er til stadighed tale om en overbelægning på ca. 25 pct., hvilket gør manglerne endnu mere grelle. Omkring 36 mand er fælles om ét toilet og én bruser, og vaskeforholdene består af nogle trug med emalje og med koldt vand i hanerne. I kælderen i hovedbygningen er der toiletter (stinkende pissoirer), men der er hverken opsat sæbe, håndvaske eller håndklæder. Det hele er kakkelovnsfyret, og der er overhovedet ingen faciliteter til tørring af tøj. I en af barakkerne har man lavet tre-etages køjesenge for at få frigjort et rum til tørrerum for at slippe for stanken af vådt tøj i stuerne. I

forbindelse med gymnastiksalen er der overhovedet ingen bade- eller toiletinstallationer — man er henvist til „faciliteterne“ i hovedbygningen.

Der bør øjeblikkeligt gøres noget. Man kan uden fejlinvestering øjeblikkeligt opsætte en barak med brusekabiner, toiletter, automatvaskemaskiner, tørretumblere m.v.

Forsvarsminister *Knud Østergaards* svar (6. september 1971):

Det stillede spørgsmål kan jeg besvare derhen, at der vil blive iværksat foranstaltninger til forbedring af forholdene for de værnepligtige på Langelandsgades kaserne. I begrundelsen for spørgsmålet er bl. a. peget på, at kasernen er overbelagt. Dette vil der snarest muligt blive rådet bod på gennem omplacering af visse enheder.

Om selve Langelandsgades kaserne kan det oplyses, at der allerede i 1939 blev givet kommunen løfte om en rømning af kasernen, men krigen stillede sig i vejen for aftalens gennemførelse. Ved indkvarteringslovgivningen af 1959 overtog staten de tidligere kommunale kaserneanlæg, altså også Langelandsgades kaserne. Der blev imidlertid ved den lejlighed på baggrund af den tidligere aftale og som følge af en påregnet udflytning fra kasernen i Århus aftalt en ret for kommunen til at generhverve ejendomsretten til kasernen inden for en frist af 7 år. Denne aftale har måttet holdes, og kommunen har indbetalt den stipulerede tilbagekøbssum.

Planerne for forsvarrets udflytning fra Århus, der er omtalt i den redegørelse, der af forsvarsministeren blev givet folketinget den 11. februar 1969, er for Langelandsgades kaserne vedkommende knyttet til opførelse af et nyt kaserneanlæg i Finnerup. Dette projekt er fremdeles til overvejelse, og det må på nuværende tidspunkt påregnes, at forsvaret endnu i en årrække har brug for Langelandsgades kaserne.

Under hensyn til, at varigheden af forsvarets fortsatte benyttelse af Langelandsgades kaserne har måttet anses som begrænset, har der op gennem 1960erne af ovennævnte grunde været udvist tilbageholdenhed med hensyn til ombygnings- og saneringsarbejder på kasernen.

Allerede den 23. august har jeg meddelt bl. a. talsmændene for de værnepligtige, at